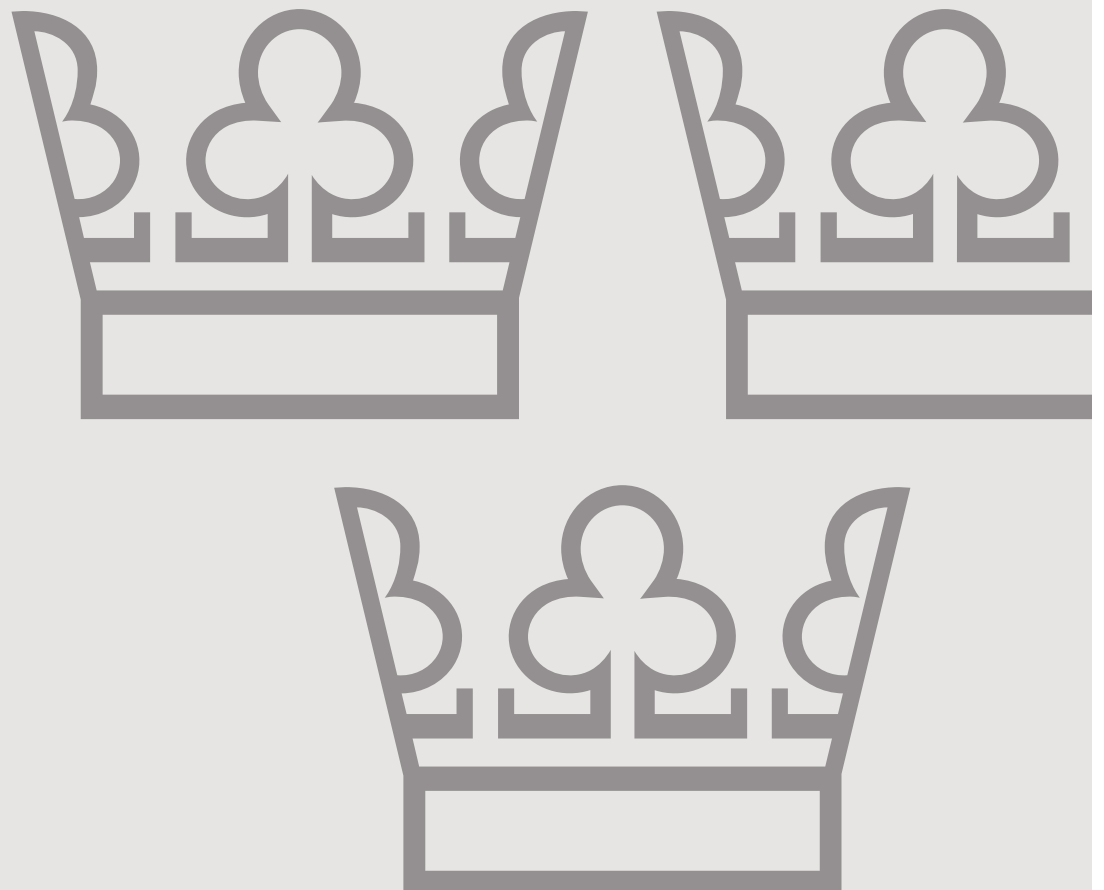

Vägledning om EBA:s riktlinjer för förbättring av möjlighet till resolution för institut och resolutionsmyndigheter

Version 2.3

Innehåll

1.	Inledning och generella utgångspunkter.....	3
2.	Operativ kontinuitet.....	4
2.1	Detaljerad vägledning för vissa punkter.....	4
3.	Tillgång till finansiella marknadsinfrastrukturer (FMI:er).....	5
3.1	Detaljerad vägledning för vissa punkter.....	6
4.	Styrning vid resolutionsplanering.....	7
4.1	Detaljerad vägledning för vissa punkter.....	7
5.	Finansiering och likviditet i resolution	7
5.1	Detaljerad vägledning för vissa punkter.....	7
6.	Testning av informationssystem.....	9
7.	Ledningsinformationssystem för värdering.....	9
8.	Avtalsenligt erkännande av befogenheter avseende skuldnedskrivning och att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter i resolution	10
8.1	Detaljerad vägledning för vissa punkter.....	10
9.	Genomförande av resolution	10
9.1	Generellt om handlingsplaner.....	10
10.	Mekanism för skuldnedskrivning	11
10.1	Detaljerad vägledning för vissa punkter.....	12
11.	Omstrukturering	13
12.	Styrning vid genomförande av resolution.....	13
13.	Kommunikation	14
13.1	Detaljerad vägledning för vissa punkter.....	14
	Bilaga 1 Uppgifter för tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget.....	16
	Bilaga 2 Ändringslogg	18

1. Inledning och generella utgångspunkter

Som Riksgälden meddelat¹ avser myndigheten att följa Europeiska bankmyndighetens (EBA:s) riktlinjer för förbättring av möjlighet till resolution för institut och resolutionsmyndigheter² (nedan benämnt som riktlinjerna). Samtliga svenska institut som Riksgälden bedömer som systemviktiga bör därmed följa riktlinjerna.

Syftet med denna vägledning är att precisera hur vissa delar i riktlinjerna bör tolkas och genomföras. Vägledningen kommer att uppdateras vid behov (se bilaga 2 för ändringshistorik).

Vägledningen är uppdelad i de olika områdena för resolutionsbarhet som anges i EBA:s riktlinjer. Nedan anges generella utgångspunkter för tillämpningen av riktlinjerna:

- Av punkterna 9 och 10 i avsnitt 2 i riktlinjerna framgår på vilken nivå riktlinjerna bör tillämpas. För resolutionsgrupper förväntar sig Riksgälden att riktlinjerna tillämpas på resolutionsgruppsnivå om inget annat anges. För resolutionsenheter som inte är en del av en resolutionsgrupp tillämpas riktlinjerna på institutnivå.
- På flera ställen i riktlinjerna anges eller förutsätts att instituten utgår från föredragen resolutionsstrategi. Institutet bör då utgå från den föredragna resolutionsstrategin som är beskriven i sammanfattningen av resolutionsplanerna. Om sammanfattningen anger fler än en föredragen strategi behöver instituten bara utgå från den strategi som innehåller tillämpningen av endast skuldnedskrivningsverktyget.
- Institutet bör utgå från bedömningen av vad som är kritiska verksamheter enligt sammanfattningen av resolutionsplanen. Detta gäller både för kritiska verksamheter i Sverige och utomlands.

¹ <https://www.riksdagen.se/sv/press-och-publicerat/pressmeddelanden-och-nyheter/nyheter/2022/riksdagen-tanker-folja-riktlinjer-for-forbattrad-resolutionsbarhet/>

² https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Guidelines/2022/EBA-GL-2022-01%20Guidelines%20on%20resolvability/Translations/1030054/GL%20on%20improving%20resolvability%20for%20institutions%20and%20resolution%20authorities_SV_COR.pdf

2. Operativ kontinuitet

Instituten förväntas ha beredskapsplanering för tillgång till relevanta³ (kritiska och väsentliga) tjänster i enlighet med punkterna 13–37 i riktlinjerna. Det är upp till instituten att bestämma planeringens format. Planeringen förväntas dock beskriva hur instituten tillmötesgår respektive punkt och, om det är relevant, särskilt beskriva operativa och finansiella aspekter av beredskapen. Målsättningen med beredskapsplaneringen är att beskriva hur instituten ska undvika störningar eller avbrott i relevanta tjänster inför och i resolution. Planeringen ska stödja ett effektivt genomförande av den föredragna resolutionsstrategin. Beredskapsplaneringen bör granskas årligen, eller oftare vid behov, och beslutas av den person som utsetts som ansvarig enligt punkt 57 i riktlinjerna. Instituten bör i sin planering förhålla sig till rådet för finansiell stabilitets (Financial stability board, FSB) vägledning om operativ kontinuitet, ”Guidance on Arrangements to Support Operational Continuity in Resolution” från den 18 augusti 2016⁴. FSB:s vägledning bidrar med förståelse kring målsättningen med planering för operativ kontinuitet och förklarar ett antal centrala begrepp.

Avseende tjänster är det tillräckligt att avgränsa beredskapsplaneringen till att bara omfatta externt levererade tjänster, vilket innebär att tjänster som tillhandahålls inom resolutionsenheten eller inom resolutionsgruppen kan undantas (gäller dock inte punkt 15 och 16, se nedan). Tjänster levererade från företag i samma koncern eller intressesfär men utanför resolutionsenheten eller resolutionsgruppen (beroende på vad som är tillämpligt) klassificeras som externa tjänster.

2.1 Detaljerad vägledning för vissa punkter

Punkt 13: Som komplement till vad som beskrivs i riktlinjerna förväntas operativa arrangemang belysas utifrån FSB:s definitioner⁵ vilka innefattar

- a) kontraktsvillkor,
- b) ledningsinformationssystem (management information systems, MIS),
- c) finansiella resurser,
- d) robusta prisstrukturer,
- e) operativ motståndskraft och resurssättning,

³ Definition enligt punkt 13 i EBA:s riktlinjer.

⁴ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/Guidance-on-Arrangements-to-Support-Operational-Continuity-in-Resolution1.pdf>

⁵ Guidance on Arrangements to Support Operational Continuity in Resolution (<https://www.fsb.org/wp-content/uploads/Guidance-on-Arrangements-to-Support-Operational-Continuity-in-Resolution1.pdf>)

- f) styrning och kontroll, samt
- g) nyttjanderätt och tillträde.

Punkt 14: Information avseende tjänstemodeller återfinns i FSB:s dokument om operativ kontinuitet. Resolutionsgrupper kan förlita sig på en eller en blandning av de modeller som beskrivs.

Punkt 15 och 16: Oberoende av föredragen resolutionsstrategi förväntas resolutionsgrupper identifiera interna (inom resolutionsgrupper) och externa beroenden i enlighet med punkt 15 och 16. Beroenden inom legala enheter och inom resolutionsenheter kan undantas.

Kartläggningen bör som ett minimum omfatta den information som nämns i första meningen av punkt 15. Notera att den går längre än vad som krävs enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624.

Punkt 17–20: Instituterna förväntas ha inkluderat kontraktsvillkor avseende resolution i alla sina relevanta kontrakt senast den 31 december 2025. Den förlängda implementeringstiden, avseende punkter 17–20, ger instituten goda möjligheter att inkludera dessa kontraktsvillkor i samband med omförhandling.

Punkt 18: Instituterna bör räkna med minimum sex månader. Vald period bör motiveras.

Punkt 21–26: I tillägg till det som anges i punkt 21–26 bör informationen i enlighet med bilaga 3 (kontraktss databasen) i riktlinjerna finnas tillgänglig för instituten och Riksgälden.

Punkt 27 och 31: Perioden som avses i de två punkterna omfattar både stabilisering och omstrukturering i resolution. Instituterna bör räkna med minimum sex månader. Vald period bör motiveras.

Punkt 33–34: Se FSB:s vägledning för resonemang och information kring vad som avses med operativa tillgångar. Punkterna är endast tillämpliga för resolutionsgrupper som har annan föredragen resolutionsstrategi än skuldnedskrivning med en enda ingångspunkt (single point of entry, SPE).

3. Tillgång till finansiella marknadsinfrastrukturer (FMI:er)

Alla FMI-tjänster bör identifieras och rapporteras i enlighet med punkt 39 och 44 i riktlinjerna. Det sker genom den årliga rapporteringen för

resolutionsplaneringen⁶. Där ska både direkt och indirekt (via mellanhand/intermediär) tjänsteleverans rapporteras.

Data i enlighet med punkt 47 bör rapporteras för relevanta tjänster, det vill säga kritiska och väsentliga FMI-tjänster. I rapporteringen bör institutens aktivitet för egen räkning särskiljas från kunders aktivitet. En begäran från Riksgälden om aktuell data bör kunna tillgodoses av instituten inom två arbetsdagar.

Instituten förväntas ha beredskapsplanering avseende tillgång till kritiska och väsentliga FMI-tjänster oavsett om de tillhandahålls direkt av en FMI eller via en mellanhand (så kallad intermediär). Planeringen bör beskrivas i enlighet med punkterna 38–43, 45–46 samt 48–52 och ska i möjligaste mån operationaliseras. Det är också viktigt att instituten bedömer huruvida varje enskilt förhållande utgör en relevant tjänst för att säkerställa rätt omfattning på beredskapsplaneringen.

Instituten förväntas inte inkludera transaktionsregister som en del av sin beredskapsplanering (FMI-definitionen återfinns i punkt 38).

Det är upp till instituten att bestämma planeringens format och avgöra vad som är ändamålsenligt. Beredskapsplaneringen ska stödja ett effektivt genomförande av den föredragna resolutionsstrategin. Beredskapsplaneringen bör granskas årligen, eller oftare vid behov, och beslutas av ansvarig person enligt punkt 57 i riktlinjerna.

I sin planering bör instituten förhålla sig till FSB:s vägledning om tillgång till finansiella infrastrukturer, ”Guidance on Continuity of Access to Financial Market Infrastructures (”FMIs”) for a Firm in Resolution” från den 6 juli 2017⁷. Vägledningen bidrar med förståelse kring målsättningen med planeringen och förklarar ett antal centrala begrepp.

3.1 Detaljerad vägledning för vissa punkter

Punkt 44: Förtydligande till fotnoten i punkt 44: Kritiska leverantörer av FMI-tjänster är nödvändiga för kritisk verksamhet och väsentliga leverantörer av FMI-tjänster är nödvändiga för kärnaffärsområden. Tillsammans benämns de relevanta leverantörer av FMI-tjänster. Se även den engelska språkversionen av riktlinjerna som är tydligare.

⁶ <https://www.riksdagen.se/sv/var-verksamhet/finansiell-stabilitet/resolution---hantering-av-banker-i-kris/inrapportering-resolution/rapportering---resolutionsplanering-och-mrel/>

⁷ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P060717-2.pdf>

Punkt 46: Informationen bör omfatta både kritiska och väsentliga FMI-tjänster.

Punkt 51: Punkten avser relevanta tjänster och är endast tillämplig om institutet är direktmedlem.

Punkt 52: Punkten avser relevanta tjänster och är tillämplig för både direktmedlemmar liksom för tjänster erhållna via mellanhand (intermediär).

4. Styrning vid resolutionsplanering

Enligt punkt 55–62 i riktlinjerna bör instituten ha interna styrningsprocesser som stöder resolutionsplaneringen. De interna styrningsprocesserna ska säkerställa att den information som instituten tillhandahåller till bland annat Riksgälden är korrekt och kan lämnas utan dröjsmål. Det gäller återkommande såväl som tillfälliga (ad-hoc) informationsbegäranden.

4.1 Detaljerad vägledning för vissa punkter

Punkt 57: Den erfarna personen på hög nivå i företagsledningen i punkt 57 i riktlinjerna bör läsas som att det avser en erfaren person i ledande ställning, det vill säga en chef, som ingår i företagsledningen.

5. Finansiering och likviditet i resolution

Punkt 63–74 anger bland annat att instituten bör ha kapacitet att rapportera kring sin likviditetssituation, kan identifiera pantsättningsbara tillgångar, har rutiner för att flytta tillgångar och likviditet inom gruppen och att prognostisera likviditetsbehoven i resolution – delar som vara för sig kan vara avgörande för att upprätthålla institutens kritiska verksamheter och kärnaffärsområden i resolution.

5.1 Detaljerad vägledning för vissa punkter

Punkt 65–69 och 72–73: De simuleringar som anges i punkt 68 bör göras aggregerat för samtliga valutor och enskilt för de signifikanta valutor som identifierats i punkt 63. Simuleringarna bör göras åtminstone på gruppnivå, alternativt på institutnivå om resolutionsenheten inte ingår i en resolutionsgrupp. Institutet förväntas kunna dela resultaten och bakomliggande antaganden av simuleringarna med Riksgälden på begäran. Om det är relevant förväntas de hinder, förpliktelser och krav med mera som listas i punkt 69 inkluderas i simuleringarna. Därtill bör simuleringarna, där det är

relevant, identifiera vad som driver likviditetsutflöden enligt punkt 65, ta hänsyn till behov och förmåga enligt punkt 72 och beakta utfallet av dialogen med relevanta centralbanker enligt vägledningen av punkt 73.

Åtminstone följande två scenarier bör ingå i simuleringarna:

Scenario 1 – utdragen systemkris

Scenariot har sin början om tre år. Under perioden fram till scenariots början har det ekonomiska läget försämrats avsevärt och motsvarar utvecklingen i det negativa scenariot (adverse scenario) i EBA:s stresstest 2021.⁸ Frånsett försämrad kreditkvalitet och kreditförluster ser institutens verksamhet och balansräkning inledningsvis ut som i dagsläget. I början av scenariot (sex månader innan resolutionsbeslutet) fallerar flera av resolutionsenhetens största motparter med kännbara kreditförluster som följd. Trots att resolutionsenheten fortfarande är solvent spekulerar både media och marknadsaktörer i att resolutionsenheten snart kommer att behövas sättas i resolution på grund av kreditförluster. När sex månader har förflutit drabbas plötsligt resolutionsenheten av så stora kreditförluster att den fallerar och försätts i resolution. Efter förlusterna uppstår koncernens, eller i förekommande fall institutets, kapitalbas till 4,5 procent av det riskvägda exponeringsbeloppet. Riksgälden tillämpar den föredragna resolutionsstrategin som framgår av resolutionsplanen. Scenariot pågår i sammanlagt tolv månader – sex månader innan resolutionsbeslutet och sex månader efter beslutet.

Scenario 2 – plötslig idiosynkratisk händelse

Den ekonomiska utvecklingen, institutens verksamhet och balansräkning är initialt som i dagsläget. Resolutionsenheten drabbas oväntat och plötsligt av förluster kopplade till operativa risker motsvarande koncernens, eller förekommande fall institutets, kapitalkrav inklusive buffertkrav. Riksgälden tillämpar den föredragna resolutionsstrategin som framgår av resolutionsplanen. Scenariot pågår i sex månader från att resolutionsenheten försätts i resolution.

⁸ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/EU-wide%20Stress%20Testing/2021/Launch%20of%20the%20ST/962564/2021%20EU-wide%20stress%20test%20-%20Macroeconomic%20scenario.pdf

Om instituten anser att ytterligare antaganden behövs i scenario 1 och 2 kan dessa läggas till. Sådana tillägg ska framgå tydligt i den information instituten delar med Riksgälden.

Punkt 73: Institutet förväntas ha dialog med relevanta centralbanker om tillgången till centralbanksfaciliteter i resolution. Utfallet av dialogen eller dialogerna ska dokumenteras och inkluderas i institutets bedömningar av potentiella likviditetskällor i resolution.

6. Testning av informationssystem

Enligt punkt 76 bör instituten organisera övningar för att visa att de har de kapaciteter som nämns i avsnitten 4.1.1, 4.2.1 och 4.3.2 i riktlinjerna. Av punkten framgår att övningarna bör ske regelbundet när kapaciteterna byggts upp. Riksgälden återkommer med ytterligare vägledning om när och hur dessa övningar bör genomföras.

7. Ledningsinformationssystem för värdering

Enligt punkt 77 i riktlinjerna bör instituten ha kapacitet (inbegripet ledningsinformationssystem och teknisk infrastruktur) att stödja ett snabbt tillhandahållande av värderingsuppgifter på en tillräckligt detaljerad nivå för att göra det möjligt att genomföra värderingar inom en lämplig tidsram. Denna kapacitet anges i kapitlet om ledningsinformationssystem i EBA:s värderingshandbok⁹.

Varken punkt 77 i riktlinjerna eller EBA:s värderingshandbok är dock tillräckligt precis om vad som förväntas av instituten. Riksgälden har därför utarbetat en separat vägledning som ytterligare preciserar vad som förväntas av instituten för att de ska anses vara resolutionsbara i värderingshänseende, se Vägledning om värderingsförmåga¹⁰.

⁹ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁰ *Vägledning om värderingsförmåga* – [Vägledning för resolutionsbarhet - Riksgälden.se \(riksgalden.se\)](https://www.riksdagen.se/sv/riksdagen/riksdagens-utskott/ekonomiska-utskottet/vagledning-om-vaerderingsfoermaga-20180620)

8. Avtalsenligt erkännande av befogenheter avseende skuldnedskrivning och att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter i resolution

8.1 Detaljerad vägledning för vissa punkter

Punkt 78: Enligt punkt 78 i riktlinjerna bör instituten kunna tillhandahålla en förteckning över avtal som ingåtts enligt tredjelandslagstiftning. Av riktlinjerna framgår att förteckningen bör identifiera motparten och institutets skyldigheter enligt avtalet. Det bör också framgå huruvida avtalet är undantaget från avtalsenligt erkännande av nedskrivning eller konvertering (artikel 55 i krishanteringsdirektivet). Förteckningen bör också identifiera huruvida avtalet inkluderar villkoren för avtalsenligt erkännande av befogenheter avseende skuldnedskrivning och att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter i resolution (artikel 71a i krishanteringsdirektivet).

Det följer av riktlinjerna att förteckningen endast bör omfatta avtal som upprättar nedskrivningsbara skulder (enligt 2 kap. 2 § lagen om resolution) och finansiella avtal (enligt definitionen i krishanteringsdirektivet).

Förteckningen bör innehålla uppgift om vilket lands lag som gäller för de olika avtalen i förteckningen. För att kravet på att kunna tillhandahålla förteckningen ska vara ändamålsenligt behöver förteckningen uppdateras på löpande basis och vara aktuell.

Av 28 kap. 1 § lagen om resolution följer att förteckningen och uppgifter ur förteckningen på begäran ska kunna lämnas till Riksgälden. En sådan begäran kan till exempel göras för att pröva beredskapen att lämna uppgifter ur förteckningen.

9. Genomförande av resolution

9.1 Generellt om handlingsplaner

Enligt punkt 83 i riktlinjerna bör instituten upprätta operativa handlingsplaner (playbooks) som täcker relevanta delar i avsnitten 4.5.1 Mekanism för skuldnedskrivning, 4.5.2 Omstrukturering, 4.5.3 Styrning vid genomförandet av resolution och 4.5.4 Kommunikation.

En handlingsplan ska vara en operativ manual över de åtgärder som instituten behöver vidta i resolution. Handlingsplanen bör därför beskriva processer, operativa åtgärder, eskaleringsförfaranden, relevanta regelverk, ansvar med mera, som är nödvändiga för att effektivt genomföra resolution enligt den föredragna resolutionsstrategin. Samtliga handlingsplaner som institutet upprättar bör beslutas av den person som är ansvarig enligt punkt 57 i riktlinjerna. Handlingsplanerna bör uppdateras årligen, eller oftare om det finns behov.

Utöver att vara ett operativt dokument för instituten vid resolution, är en handlingsplan även ett dokument där instituten, inom vissa områden, demonstrerar för Riksgälden att de är resolutionsbara.

Av punkterna 83 och 84 i riktlinjer framgår att instituten regelbundet ska utvärdera och testa sina handlingsplaner. I den årliga uppdateringen av handlingsplanerna bör resultaten av utvärderingarna och testerna samt påföljande åtgärder ingå.

10. Mekanism för skuldnedskrivning

Enligt riktlinjerna bör instituten säkerställa att resolutionsmyndighetens planerade tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget är möjlig att genomföra. Institutet förväntas utarbeta, och i en handlingsplan dokumentera (punkt 83), de interna och externa aspekterna av skuldnedskrivningen enligt punkterna 86 och 88–91 i riktlinjerna. Det ska göras med utgångspunkt i Riksgäldens rapport ”Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget” (nedan benämnd som tillämpningsrapporten).¹¹

För samtliga beslut och moment som redogörs för i tillämpningsrapporten förväntas instituten beskriva de aktiviteter och åtgärder som krävs för genomförandet. Eventuella begränsningar eller hinder bör identifieras och förklaras. I den utsträckning redogörelser i handlingsplanen bygger på institutens egna antaganden, ska dessa beskrivas och motiveras.

Handlingsplanen förväntas innehålla en sammanställning av institutets kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder där åtminstone typ av instrument/skuld, belopp, insolvensranking, gällande rätt samt plats för eventuell notering och registrering framgår.

¹¹ Tillämpningsrapporten finns tillgänglig här: [Vägledning för resolutionsbarhet - Riksgälden.se \(riksgalden.se\)](https://www.riksgalden.se/riksgalden/se).

10.1 Detaljerad vägledning för vissa punkter

Punkt 86: Enligt punkt 86 i riktlinjerna bör instituten i handlingsplanen fastställa en process för genomförandet av skuldnedskrivningen. I punkten anges inte uttryckligen att instituten ska beskriva överföringen av befintliga aktier till ett konto eller en depå, där aktierna hålls för de nedskrivna borgenärernas räkning, eller utgivningen av resolutionsinstrument. Eftersom Riksgäldens skuldnedskrivningsmekanism innehåller dessa moment förväntas de redogöras för i institutens handlingsplan.

Punkt 86 g i riktlinjerna, som rör institutens skyldigheter att offentliggöra uppgifter enligt marknadsmissbruksförordningen (EU) nr 596/2014, ska redogöras för i handlingsplanen för kommunikation.

Instituten bör planera och förbereda sig för att i enlighet med beslut och instruktioner från Riksgälden genomföra de åtgärder som krävs enligt tillämpningsrapporten. Handlingsplanen bör dokumentera, för respektive typ av instrument, hur åtgärderna ska genomföras. Planen bör åtminstone innefatta information om tids- och resursåtgång, berörda aktörer (inklusive eventuella agenter eller rådgivare) samt informationsflöden mellan instituten och dessa aktörer.

Enligt tillämpningsrapporten sker utbokning av resolutionsinstrument och slutlig tilldelning av aktier på förvaltnivå, där tillämpligt. I det fall ett institut bedömer att direkt interaktion med de underliggande innehavarna av instrumenten är att föredra, bör handlingsplanen i stället beskriva denna process.

Punkt 89: Enligt punkt 89 i riktlinjerna bör instituten i handlingsplanen bland annat fastställa en plan för hur de till Riksgälden ska förmedla den information som krävs för skuldnedskrivning. I bilaga 1 finns en förteckning över uppgifter som instituten kan komma att behöva leverera i samband med tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget.¹²

Instituten förväntas i handlingsplanen redogöra för hur snabbt och på vilket sätt uppgifterna kan lämnas till Riksgälden och/eller andra relevanta aktörer. Redogörelsen bör åtminstone innehålla information om informationskällor, ansvariga avdelningar eller enheter, relevanta IT-system samt kvalitetssäkring.

¹² Uppgifterna i bilaga 1 är främst relevanta för identifieringen av kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument samt för genomförandet av de externa aspekterna av skuldnedskrivning och konvertering.

11. Omstrukturering

När skuldnedskrivningsverktyget används enligt 21 kap. 3 § 1 lagen om resolution ska institutets styrelse, eller den eller de personer Riksgälden utsett, upprätta en omstruktureringsplan. Planen ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att återge institutet dess långsiktiga livskraft. Omstruktureringsplanen är omfattande och ska normalt sett läggas fram för Riksgälden inom en månad från beslutet att använda skuldnedskrivningsverktyget. För att kunna tillhandahålla planen inom utsatt tid bör institutet bland annat ha på plats rutiner och styrningsprocesser som säkerställer att relevanta verksamheter och funktioner inom institutet involveras i framtagandet av omstruktureringsplanen i enlighet med punkterna 92–103 i riktlinjerna. Institutet bör, i enlighet med punkt 83 i riktlinjerna, beskriva detta i en handlingsplan. Därtill bör handlingsplanen ta hänsyn till relevanta delar i EBA:s riktlinjer om de minimikriterier som en omstruktureringsplan för verksamheten ska uppfylla (EBA/GL/2015/21) och Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1400.

12. Styrning vid genomförande av resolution

Enligt punkt 83 i riktlinjerna bör institutet beskriva operativa aspekter och åtgärder, inom bland annat styrning vid genomförande av resolution, i handlingsplaner. Området styrning vid genomförandet av resolution (punkt 106 i riktlinjerna) förväntas dock inte behandlas i en separat handlingsplan. I stället bör styrning vid genomförandet av resolution åtminstone ingå som en del av de planeringar och handlingsplaner som ska göras enligt följande avsnitt i denna vägledning:

- Operativ kontinuitet (avsnitt 2),
- Tillgång till finansiella marknadsinfrastrukturer (avsnitt 3),
- Ledningsinformationssystem för värdering (avsnitt 7),
- Mekanism för skuldnedskrivning (avsnitt 10),
- Omstrukturering (avsnitt 11), och
- Kommunikation (avsnitt 13).

13. Kommunikation

Enligt punkt 83 i riktlinjerna bör instituten beskriva operativa aspekter och åtgärder, inom bland annat kommunikation, i handlingsplaner. För området kommunikation i resolution bör denna handlingsplan ta hänsyn till punkterna 115-123 i riktlinjerna.

Enligt punkt 116 bör instituten utveckla en kommunikationsstrategi för resolution. Strategin bör dokumenteras i institutets handlingsplan för kommunikation. I den mån handlingsplaner inom andra områden (till exempel skuldnedskrivning) identifierar kommunikationsinsatser från institutets sida bör detta anges i handlingsplanen för kommunikation (genom hänvisning eller på annat lämpligt sätt).

I den första versionen av handlingsplanen räcker det med att kommunikationsstrategin är anpassad till den föredragna resolutionsstrategin. Handlingsplanen bör så långt som möjligt utgå ifrån det förfarande och de olika skeden som beskrivs i rapporten ”Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget”.¹³

I resolution, och vid behov även under förberedelsefasen, kommer all kommunikation från institutet gällande resolutionsförfarandet ske koordinerat och i samförstånd med Riksgälden. Inför beslut om resolution och resolutionsåtgärder kommer Riksgälden att förbereda den information som behöver kommuniceras när dessa beslut fattats.¹⁴ Informationen ska utöver via Riksgäldens kommunikationskanaler också distribueras via institutets egna kanaler.

Under perioden efter beslut om resolution och resolutionsåtgärder, det vill säga under resolutionsperioden, bör kommunikationsinsatserna från institutet fokusera på att förklara hur resolutionsåtgärderna kommer att verkställas och vilka konsekvenser de har för institutets interna och externa intressegrupper.

13.1 Detaljerad vägledning för vissa punkter

Punkt 117: De skeden som punkten hänvisar till innefattar alla förlopp under förberedelse- och resolutionsperioden¹⁵.

¹³ Riksgäldens tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget – [Vägledning för resolutionsbarhet - Riksgälden.se \(riksgalden.se\)](https://riksgalden.se/riksgalden.se)

¹⁴ Se avsnitt 3.2.1 i rapporten ”Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget”.

¹⁵ Ibid

Punkt 120: Kommunikationsplan ska här likställas med kommunikationsstrategi.

Punkt 121: De tidpunkter, strategier och förfarande som ska fastställas enligt punkten bör framgå av kommunikationsstrategin.

Punkt 123: Identifieringen av kommunikationsbehov enligt punkten bör innefatta informationsskyldigheter enligt all tillämplig reglering för offentliggörande, det vill säga såväl nationella regler som direktverkande EU-regler. Av detta följer att punkt 86 g i riktlinjerna, som rör institutens skyldigheter att offentliggöra uppgifter enligt marknadsmissbruksförordningen (EU) nr 596/2014, också ska redogöras för i handlingsplanen för kommunikation.

Instituten bör identifiera när under resolutionsförfarandet respektive kommunikationsinsats i enlighet med punkterna 123 och 86 behöver göras för att uppfylla tillämpliga regler. Det bör framgå av identifieringen om krav på att offentliggöra viss information kan inverka negativt på möjligheten att genomföra resolution på ett ordnat sätt. Kommunikationsstrategin bör innefatta en plan för att i förväg informera Riksgälden när sådana offentliggörande kan behöva ske. Instituterna förväntas exempelvis överväga och beskriva om, och i så fall hur, de skulle kunna utnyttja möjligheten att skjuta upp offentliggörandet av insiderinformation enligt artikel 17.5 i marknadsmissbruksförordningen för att undvika att offentliggöra information innan publiceringen av resolutionsbeslutet.

Bilaga 1 Uppgifter för tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget

Uppgifter avseende resolutionsenheten		Beskrivning
1	Juridisk person	Resolutionsenhetens företagsnamn, inklusive uppgift om bolagsform.
2	Identifieringskod för juridiska personen	Resolutionsenhetens LEI-kod.
3	Liability Data Report (LDR) T04.00	Uppgifterna i mall T04.00 i Single Resolution Boards Liability Data Report (LDR) i enlighet med Riksgäldens instruktioner för rapportering för resolutionsplanering ¹⁶ , om tillämpligt.
Uppgifter avseende respektive värdepapper i LDR T04.00		Beskrivning¹⁷
4	Utestående kapitalbelopp	Utestående kapitalbelopp i ursprunglig valuta.
5	Utestående belopp	Utestående belopp utgörs av värdepapprets kapitalbelopp plus upplupen ränta. Utestående belopp motsvarar värdet på den fordran som borgenären skulle kunna registrera under ett insolvensförfarande. Resolutionsenhetens eget innehav ska dras av. Beloppet ska anges i SEK.
6	Nivå för automatisk nedskrivning eller konvertering	För kapitalinstrument som kan bli föremål för nedskrivning eller konvertering, nivå på kärnprimärkapitalrelation för utlösande av automatisk nedskrivning eller konvertering.
7	Villkor avseende nedskrivning eller konvertering	Ange om kapitalinstrumentens villkor föreskriver att kapitalbeloppet ska skrivas ned permanent eller tillfälligt, eller instrumentet ska konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, i det fall kärnprimärkapitalrelationen understiger nivån i punkt 6.
8	Referensränta	Referensränta för kupongräntan, om tillämpligt.
9	Spread	Spread över referensräntan för kupongräntan, om tillämpligt.
10	Frekvens för ränteutbetalning	Frekvens med vilken kupongräntan utbetalas.
11	Nästkommande ränteförfallodag	Datum för nästkommande ränteutbetalning.
12	Pool factor	Aktuellt numeriskt värde på den faktor som används för att beräkna värdet av utestående kapitalbelopp i förhållande till ursprungligt kapitalbelopp, om tillämpligt.
13	Form av värdepapper	I det fall värdepappret givits ut i form av en CGN (Classical Global Note) eller NGN (New Global Note) ska form av värdepapper anges.

¹⁶ https://www.riksdagen.se/globalassets/dokument_sve/finansuell-stabilitet/rapportering-for-resolutionsplanering_-2024.pdf Hämtad 31 januari 2024

¹⁷ Vid konvertering till svenska kronor från utländsk valuta ska samma kurser som används i LDR T04.00 (enligt Riksgäldens instruktioner) tillämpas.

Uppgifter avseende resolutionsenheten	Beskrivning
14 Förvaringsinstitut	Namn på juridisk person eller enhet som anlitats av en internationell värdepapperscentral för att tillhandahålla förvaring och förvaltning av värdepapper i form av Classical Global Notes (<i>eng: Common Depository</i>) eller förvaltning av värdepapper i form av New Global Notes (<i>eng: Common Service Provider</i>), där tillämpligt.
15 Emissionsinstitut	Namn på juridisk person eller enhet som anlitats för genomförandet av emissioner, med särskilt tillstånd att hantera och registrera emissioner i respektive värdepapperscentrals system.
16 Auktoriserad ISIN-tilldelare	Namn på juridisk person eller myndighet som är auktoriserad att tilldela ISIN (International Securities Identification Numbers).
17 Rättsutlåtande gällande avtalsenligt erkännande av befogenheter avseende skuldnedskrivning	I det fall värdepappret givits ut under tredjelandslag ska det anges om det finns ett rättsutlåtande (<i>legal opinion</i>) gällande avtalsenligt erkännande av befogenheter avseende skuldnedskrivning enligt 5 kap. 2 § lagen (2015:1016) om resolution.
18 Värdepapper utgivna till amerikanska investerare	I det fall värdepappret är registrerat hos U.S. Securities and Exchange Commission (SEC) eller utgivet enligt Rule 144A eller Section 3(a)(2) i Securities Act of 1933 ska detta anges.
19 Andel som innehas av resolutionsenheten	Andel av utestående belopp (kapitalbelopp plus upplupen ränta) som innehas av resolutionsenheten, uttryckt i procent.
20 Avgifter	Totalt belopp av tillämpliga avgifter (t.ex. avtalsenliga avgifter för sena betalningar) kopplade till värdepappret, om dessa förfallit men inte reglerats med motparten, i den mån avgiften inte täcks in i utestående kapitalbelopp eller upplupen ränta. Avgifter avseende noteringen av ett värdepapper omfattas inte. Beloppet ska anges i SEK.
21 Minsta denominering	Lägst belopp av värdepappret som kan överföras, i ursprunglig valuta.
22 Antal utestående värdepapper	Antal värdepapper per ISIN och denominering, exklusive resolutionsenhetens eget innehav.
23 Antal utestående värdepapper som innehas av resolutionsenheten	Antal värdepapper per ISIN och denominering som innehas av resolutionsenheten.
24 Upplupen ränta per utestående värdepapper	Upplupen ränta per ISIN och denominering, i SEK.
25 Avgifter per utestående värdepapper	Tillämpliga avgifter enligt punkt 20 per ISIN och denominering, i SEK.
26 Andel föremål för säkring	Andel av utestående belopp (kapitalbelopp plus upplupen ränta) som är föremål för säkring, uttryckt i procent.
27 Form av säkring	Form av säkring (t.ex. ränte- och/eller FX-säkring), om tillämpligt.

Bilaga 2 Ändringslogg

I tabellerna nedan anges vilka uppdateringar som gjorts i Riksgäldens vägledning om EBA:s riktlinjer. Endast ändringar av betydelse tas upp i tabellerna, ändringar av till exempel redaktionell eller språklig karaktär omfattas inte.

Uppdateringar i version 2.3 i förhållande till version 2.2

Avsnitt	Ändring/tillägg
Genomgående	Information om informationsinhämtning 2023 utgår.
10. Mekanism för skuldnedskrivning	Specifik vägledning avseende beskrivningen av förvaringen av aktier under punkt 86 utgår. Punkt 89 har uppdaterats med ny vägledning gällande institutens beredskap att förmedla den information som krävs för tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget. Ny bilaga 1 med förteckning över uppgifter för tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget.
Bilaga 1. Sammanfattning av Riksgäldens förväntningar på instituten 2023	Utgår.